A°. 1833. N°. 10.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 22 Januarij.

FRANKFORT, den 18den Januarij.

Volgens brieven uit Ancona, zouden drie aldaar zich bevindende Fransche gabarren den 10den dezer onder zeil gaan, om de Fransche troepen uit Griekenland af te halen en naar Frankrijk terug te brengen. — In Romagna, bijzonder te Ravenna, worden nog bijvoortduring personen in hechtenis genomen; onlangs heeft men er vele aanzienlijke lieden en eenige professoren naar de gevangenis zien brengen.

Van den 19den Januarij.

Brieven uit Weenen, van den 12den dezer, melden, dat de jongere Koning van Hongarije dien dag voor de eerste maal weder is uitgereden. — Bij de Oostenrijksche armee hebben weder een aantal bevorderingen plaats gehad, onder anderen is de aartshertog *Karel Ferdinand*, tweede zoon van den aartshertog *Karel*, tot kolonel van een regement infanterie benoemd.

Uit Konstantinopel had men den 12den dezer te Weenen brieven van den 23sten en 24sten December, volgens welke de Russische generaal *Murawieff* van Sebastopol op een oorlogschip van 64 stukken in de Turksche hoofdstad was aangekomen. Naar men vernam, had hij aan de Porte voorstellen van zijnen monarch overgebragt, blijken dragende van deszelfs bereidwilligheid, om aan de Porte allen bijstand te verleenen, dien zij tot beteugeling van den oproerigen pacha van Egypte mogt noodig hebben. De Sultan zou echter, met blijde erkentenis van de deelneming des Keizers van Rusland, geantwoord hebben, dat hij voor het tegenwoordige nog alle hoop had, om den rebel met eigen middelen te bedwingen; doch dat hij, ingeval van nood, van het vriendelijk aanbod gaarne gebruik zou maken.

— Berigten uit Belgrado melden, dat reeds vier Servische districten door de Turken ontruimd en door Servische troepen bezet zijn, en dat de ontruiming der twee overige ook wel zonder moeijelijkheden zou bewerkstelligd worden.

PARYS, den 16den Januarij.

Een brief uit Parijs behelst het volgende: « Van nieuwjaarsdag af worden in de Parijsche schouwburgen steeds gelegenheidsstukken opgevoerd, waarin de dichter het voorgevallene in het afgeloopene jaar schetst. Ook de inneming der citadel van Antwerpen is nog ter regter tijd gekomen, om stof tot belangrijke coupletten te geven. Het publiek juicht de zangen toe, waarin men zich over de spoedige ontwikkeling van het Belgische drama ontevreden betoont, doch schenkt overigens ook zijnen bijval aan de versen ter eere van de Hollandsche dapperheid. Regelmatig verlangt hetzelve alsdan de Marseillaise. Voor eenige dagen wilde het orchest in den vandeville-schouwburg ze volstrekt niet uitvoeren; doch het parterre bleef ze met zoo groote onstuimigheid vorderen, dat de politie en muzikanten eindelijk moesten toegeven., en hoewel zonder pauken en trompetten, slechts met drie violen, toch maar de Marseillaise speelden. Deze gelegenheidsstukken zijn vol staatkundige toespelingen. In de vandeville komt zelfs een veldheer rijdende op het tooneel, glimlacht welltevreden, speelt met de bakkebaarden, verklaart zich voor een Franschman, en geeft aan den « Koning der Retrogaden » de orde van het legioen van eer. Nog doller gaat het in het theatre du Palais-Royal toe. Een kwartier uurs lang wordt daar over eenen minister met eene lange neus gelagchen. Onlangs hoorde men in de schouwburgen openlijk zeggen, dat er eerlang eene volksbeweging zou plaats hebben; doch daarvoor heeft men vooreerst niet te vreezen. Het volk is over 't algemeen de opschuddingen moede, hoewel het geenszins te vreden is. Onder de akademiejeugd heerscht mede een onrustige geest; zij verdeelt zich in carlisten en republikeinen, zeven achtsten ten minste zijn republikeinen. De jongelieden denken en spreken van niets dan staatkunde en revolatie. Ook de nationale garde bestaat niet meer geheel uit weltevredenen. Dan de zegepraal van den maarschalk *Soult* op den 6den Junij, de houding van de meerderheid der nationale garde en de aanwezigheid van eene sterke krijgsmagt te Parijs boezemen te veel ontzag in, dan dat er ernstige onlusten zouden te duchten zijn. Misschien is wel het gansche gerucht eener volksbeweging door handlangers van de politie uitgestrooid geworden, of door eene partij, welke de kamer tot strenge wetten wil verleiden, ten einde eene reactie te bevorderen.

De kamer der pairs en die der afgevaardigden zijn het nog altijd oneens over het jaarlijks herdenken van den sterfdag van *Lodewijk XVI* (21 Januarij). De kamer der afgevaardigden heeft een daaromtrent door de eerste kamer genomen besluit met 232 tegen 43 stemmen verworpen.

De kamer der pairs heeft nu de boodschap der andere kamer, strekkende om de wet van 16 Januarij 1816, nopens die herdenking, af te schaffen, nader in handen eener commissie gesteld.

BRUSSEL, den 18den Januarij.

Volgens de laatste berigten uit Rijssel, keert Koning *Lodewijk Philips* naar Parijs terug, en Koning *Leopold* en zijne gemalin naar Brussel. Men kan niet zeggen, dat de feesten en plegtigheden, gedurende het verblijf der Koningen te Rijssel in alles aangenaam zijn afgeloopen. Op een bal, dat zij met de hunnen den 14den bijwoonden, stikte men bijna van benaauwdheid, twee vrouwen vielen werkelijk flaauw, en men heeft in der haast ruiten moeten stuk slaan, om lucht te krijgen en zoodoende verdere onheilen af te wenden. Bij de laatste revue op den 15den dezer zijn zeven personen door de kanonnen overreden. Twee derzelven zijn dadelijk gestorven, een zijn de beide beenen verbrijzeld, en de vier overigen min of meer zwaar gewond.

Van den 19den Januarij.

De Koning en de Koningin zijn uit Rijssel teruggekeerd.

Ten gevolge van het achteruitleggen der Belgische armee, is derzelver hoofdkwartier van heden af te Brussel gevestigd.

BREDA, den 18den Januarij.

(*Particuliere Correspondentie.*)

Gisteren is hier wederom een desertenr van een der tegen onze grenzen liggende Belgische regementen binnen gebragt. Volgens zijn zeggen zouden de oneenigheden, die er gedurig tusschen de Belgische militairen en burgers ten platte lande plaats hebben, niet zelden tot zoodanige hoogte stijgen, dat er een en andermaal zwaar gewonden en zelfs dooden bij gevallen zijn.

Van den 19den Januarij.

Het 3de bataljon der 1ste afdeeling Geldersche schutters, onder het bevel van den majoor *van Brugghe van Croij*, hetwelk tot dus verre hier garnizoen heeft gehouden, zal morgen van hier vertrekken om te Ginneken kantonnement te houden, zullende de beide kompagnien van het 1ste bataljon der 4de afdeeling Zuid Hollandsche schutters in onze muren terugkeeren.

Op dit oogenblik wordt hier wederom een Belgische deserteur binnen gebragt, die als reden zijner desertie opgeeft, de verachting waaraan de Belgische militairen, zelfs bij hunne eigene natie, ten doel staan.

's GRAVENHAGE, den 20sten Januarij.

Gisteren is de verjaardag van H. K. K. H. de Prinses van Oranje met de gebruikelijke plegtigheden gevierd. Des avonds is het Willems-Hospitaal, dat door Hoogstdezelve was opgerigt, en waarin zich zoo vele gekwetsten op hare kosten, onder haar toezigt behandeld worden, en waarbij zij ook hare menschlievende hulp dikwerf betoont, geheel ten koste van de zich daarin bevindende militairen van binnen en van buiten verlicht geworden. Aan een ieder werd vrijgelaten het hospitaal te bezoeken, van welken vrijdom velen gebruik hebben gemaakt, die zich toen van de goede en doelmatige behandeling van de gekwetsten daarin hebben overtuigd.

— Onder de giften, die, blijkens het laatste algemeene verslag van het fonds van de gewapende dienst, aan hetzelve gedaan zijn, behoort eene inschrijving werkelijke rentegevende schuld, groot *f* 3000, om de vruchten daarvan aan te wenden ten behoeve van de gekwetsten en de nagebleven betrekkingen van gesneuvelden in den oorlog, gevoerd in de maand Augustus van den jare 1831, onder verband, dat het kapitaal, wanneer er geene voorwerpen meer bestaan, ter verzorging uit den tiendaagschen strijd, alsdan zal moeten overgaan aan het algemeene armbestuur der stad Enkhuizen.

— Men verneemt dat de hervormde leeraars wederom zijn uitgenoodigd, om de te doene inzamelingen, in de kerken, ten behoeve van het bovengemeld fonds, openlijk aan te bevelen. Indien men toch op de omstandigheden des Vaderlands let, dan blijkt het, dat die thans meer dan ooit de waarde doen gevoelen van trouwe en moedige verdedigers, van krijgslieden, die bloed en leven veil hebben voor de handhaving der regten, de eer en de onafhankelijkheid des Vaderlands. Het fonds tot de gewapende dienst levert tegenwoordig de [illegible] op

hoe men in Nederland met zorg en liefde 's krijgsmans trouw en dapperheid dankbaar erkent.

— Omtrent den stand van de staatkundige onderhandelingen is niets met zekerheid bekend. Dat er nog onderhandelingen plaats hebben, houdt men voor zeker, doch geenszins met de Londensche conferentie, die nog geen 71ste protocol het licht heeft doen zien. Het 70ste schijnt haar werk voleindigd te hebben, zonder dat er eene enkele zwarigheid daarmede uit den weg geruimd is. Er zijn weder depêches naar Petersburg gezonden.

ARNHEM, den 21sten Januarij.

Nog steeds dagelijks komen er van alle zijden des Vaderlands bij onze regering giften in voor de gekwetsten, nagebleven betrekkingen van gesneuvelden, of voor de zich in Frankrijk in gevangenschap bevindende dappere verdedigers van de citadel van Antwerpen enz. Te regt werd in het laatste verslag van het fonds tot aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst, in den zomer van 1832 uitgebragt, aangemerkt, dat ons edelaardig volk naar geene dringende aanmaning tot liefdebetoon wacht, daar het van zelve gereed is waar het helpen kan. Niet onbelangrijk is het hier de woorden te volgen, waarbij in dit verslag het hulpbetoon wordt geschetst, hetwelk ook dat fonds in het begin des jaars 1832 had mogen ondervinden, en wel in eenen tijd, waarin onze Natie zich zoo vele opofferingen getroost, en met eene ruime hand en een mild hart in dringender nooden voorziet. Het hoofdbestuur liet zich destijds aldus uit: « Het is aandoenlijk de menigvuldige blijken te zien, die onze instelling van deszelfs (des volks) liefdadigheid ontving. Wij zouden wenschen u dezelve, zoo de tijd zulks gedoogde, nog eenmaal voor te houden, zoo als zij reeds door de onderscheidene kommissien aan het publiek zijn medegedeeld. Allerlei giften van verschillenden aard, en van onderscheidene personen, wedijverden als het ware met elkander. Wat voor maaltijden bestemd was, werd voor de verdedigers des lands gespaard, zoo zij met wonden terug kwamen uit den zoo heldhaftig gevoerden strijd. Voor hen zamelde men, bij plegtige openbare redevoeringen, penningen in. Aan hen bragten schrijvers en kunstenaars de opbrengst hunner talenten ten offer. Handwerken werden vervaardigd en verloot om ons fonds te vergrooten. De edelste vrouwen van ons land leverden daartoe kostbare en bevallige voorwerpen, die men te hooger waardeerde, daar men wist, door wie zij vervaardigd waren. Nederlanders, buiten 's lands gevestigd, zonden van daar aanzienelijke sommen ten geschenke. Ook onze Invalieden, — zouden wij dit blijk hunner liefde en dank kunnen vergeten, — spaarden vijftig gulden van het weinige, waarover zij beschikken kunnen. Het montant van hetgeen op deze en dergelijke wijze, sedert primo Januarij van dit jaar, is opgebragt, bedraagt, voor zoo verre zulks ter onzer kennis is gekomen, de aanzienlijke som van *achttien duizend gulden*, waartoe door de distrikts-kommissien te Amsterdam, Arnhem, Leeuwarden, Rotterdam, Utrecht en Zutphen is bijgedragen.»

Na kennis te hebben gegeven van nog eenige toezeggingen, die bovendien aan het fonds waren gedaan, eindigde het bestuur daarvan deszelfs verslag aldus:

« Zoo vele blijken van liefdebetoon, zoo menigvuldige en zoo belangrijke giften, kunnen niet nalaten onze harten met vreugde te vervullen; en het moet ons allen eene aangename voldoening zijn, mede werkzaam te wezen aan eene instelling, waarin onze natie toont een zoo hartelijk deel te nemen. Het moge ons ter troost en opbeuring strekken, te midden der treurige dagen, die wij beleven; en wat de duistere toekomst dan ook nog verder oplevert, dit zal bij ons vast staan, dat, evenzeer als ons Vaderland rijk is in dappere verdedigers voor zijne onafhankelijkheid, dat zelfde Vaderland ook rijk is aan menschenvrienden, die ruim zullen voorzien in de behoefte van allen, die slagtoffers worden in dezen heiligen krijg voor al wat eerlijk en goed is.»

Het aantal der bedeelden uit den tegenwoordigen strijd beliep in Julij 1832, 177, en hunne gratificatie *f* 5,427.15; waarbij men moet in aanmerking nemen, dat vele militairen in de hospitalen toen verpleegd werden, aan andere het pensioen was verleend, enz

In 1831 was voor het fonds ontvangen: in Noord Braband, *f* 1,235.17; Gelderland, *f* 2,519.40$\frac{1}{2}$; Noord-Holland *f* 9,839.01; Zuid-Holland *f* 6,272.03$\frac{1}{2}$, waar onder eene gift van *f* 72 van de kaap de Goede Hoop, uit Leiden toegezonden; Zeeland *f* 1,407.79$\frac{1}{2}$; Utrecht *f* 1,820 59; Vriesland *f* 1,448.18; Overijssel *f* 1,102.45; Groningen *f* 906.63$\frac{1}{2}$, en Suriname *f* 405: te zamen *f* 26,956.27; terwijl in het begin van 1832, gelijk boven gezegd is, reeds over de *f* 18000 was ontvangen.

AMSTERDAM, den 17den Januarij.

Beurs-berigten van den 18den dezer.

Over het algemeen *was er veel handel.*

Reeds voor eenige dagen is medegedeeld, dat er weinig waarschijnlijkheid voor eene gedwongene heffing bestond; dit vermoeden heeft zich bevestigd en de minister van financien heeft onder den 17den dezer dit te kennen gegeven aan het publiek. Ofschoon het lot van de *renversalen* daardoor beslist is, en ook menige verliezen in dit fonds geleden worden, zoo heeft het toch over het algemeen aan de beurs eenen goeden indruk te weeg gebragt. Onze geldmiddelen voor 1833 zijn ruim gedekt en men heeft niet noodig tot eene gedwongene heffing over te gaan, hetwelk in vele opzigten voor de beurs nadeelig geweest zoude zijn.

Onze Hollandsche $2\frac{1}{2}$ pCt. en 5 pCt. varieerden van $42\frac{11}{16}$ tot $42\frac{3}{8}$, van $79\frac{7}{8}$ tot $79\frac{5}{8}$, veroorzaakt door eenige belangrijke verkoopers *voor Engelsche rekening;* de laatste koersen hebben eene kleine reactie in onze fondsen op die plaats medegebragt; de gewone commissien tot aankoop waren daardoor in verkoopers veranderd, en het zoude zeker meer op de prijzen geinflueerd hebben, indien de tijding van het afzien van eene geforceerde heffing er niet tegen gestaan had.

In sijndicaat, zoo wel $4\frac{1}{2}$ als $3\frac{1}{2}$, waren verkoopers à $70\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$ 71 en $55\frac{7}{8}$, 56, $55\frac{1}{8}$; onze 6 pCt. en oorlogslasten waren gewild, hetwelk opmerkenswaardig is, daar het voordeel, hetwelk in de fournissementen zit, tot nu door den lagen prijs van de renversalen volkomen verdwenen is.

In de renversalen was veel handel. Den 17den dezer sloten dezelve $5\frac{1}{4}$ à $5\frac{1}{2}$, en zonder een tusschen-prijs was de eerste affaire daarin $1\frac{3}{4}$, zij daalden tot $1\frac{1}{8}$ en bleven $1\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$. Er is veel in omgegaan, want zoo wel de bezitters als diegenen, die ze noodig hebben, zoeken zich te sluiten, daar er aan geen verder spel meer te denken is.

De omzetting in Russische fondsen van 1831 en 1833 was niet onbelangrijk; *voor Duitsche rekening* zijn van beide soorten veel gekocht; men begint allengskens tusschen de 1831 en 1833 geen groot verschil meer te maken, en de prijzen waren van 1831 $85\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$, 86, $85\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$ en van 1833 $85\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$; ook roebels soutineren zich vrij goed, [illegible] $\frac{5}{8}$ en $60\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$ *schoon.*

Oostenrijksche 5 pCt. metalieken vonden koopers voor inlandsche rekening à $85\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, 85, bleven $85\frac{1}{8}$.

In Zuid-Amerikaansche en Grieksche fondsen was de affaire niet noemenswaardig.

Het geld op prolongatie blijft $4\frac{3}{4}$ en beleening $4\frac{1}{4}$, maar iets ruimer dan het de geheele week was.

Beurs van den 19den dezer.

Gisteren avond laat arriveerde de Fransche post van den 15den dezer, alle fondsen komen circa $2\frac{1}{2}$ pCt. williger af.

De beurs blijft in hare willige houding, en het is [illegible] dat er weder betere Parijsche koersen van den 16den dezer [illegible] ten, hetwelk het publiek eerst dezen avond hoort.

Hollandsche fondsen met handel, en zoo wel integralen als 5 pCt., williger, $42\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$ en $79\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$ de 5 pCt.; Engelsche huizen blijven voor het moment nog verkoopen.

Sijndicaat waren wederom beter en voor $4\frac{1}{2}$ is $71\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$ en $\frac{3}{4}$ besteed.

Aanzienlijke koopers in Spaansche 5 pCt. en 6 pCt. waren voornamelijk in de 3 pCt., en de prijzen varieerden $34\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{7}{8}$ 35, en bleven 35 biedend; het *is voor Fransche rekening.*

Russen van 1831 en 33 blijven *gedurig voor Duitsche rekening* gezocht en 86 is voor de eerste en $85\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$ voor die van 1833 besteed.

De beurs over het algemeen blijft willig.

Veel politiek nieuws is er niet, behalve dat men nu met zekerheid weet, dat het Pruissische observatie-leger aan de Maas ontbonden is. Met belangstelling verwacht men nadere berigten, opzigtelijk onze aangelegenheden met Belgie, op alle vreemde beurzen; zoowel in Engeland, Frankrijk als Duitschland, blijft de [illegible], dat onze aangelegenheden zich spoedig schikken zullen; maar het staat te bezien, of de schikkingen voordeelig voor ons zullen uitvallen, want [illegible] *behoorlijke regtvaardigheid* wordt onze zaak met Belgie buiten afgewaardeerd.

Effecten-Societeit van den 20sten.

De gisteren gedane inkoopen in Spaansche 3 pCt. [illegible] den door de willige koersen van Parijs van den 16den waar 3 pCt. 73 fr. 10 c. en 20 c.; perpetuelen $59\frac{1}{4}$ en 3 pCt. $36\frac{7}{8}$ waren; Napels 85, [illegible]

Heden weinig handel, echterziets williger.

De gewone Fransche koersen van den 17den en Engelsche [illegible] van den 15den ontbreken.

Integralen $42\frac{3}{8}$ à $\frac{3}{4}$; kansbiljetten 16 à $\frac{1}{8}$; 5 pCt. $79\frac{1}{8}$, 80 à [illegible] $79\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$; 5 pCt. Spanjaarden $54\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$; 3 pCt. Spanjaarden [illegible]

Mengelwerk.

Hij is er ook geweest.

In ons No. 157 des verleden jaars gewaagden wij *met een woord*, zoo als schrijvers en redenaars het gewoonlijk noemen, als zij over het een of ander onderdeel huns onderwerps zich bijzonder verpligt achten eenigzins breedvoeriger te zijn, of hunne hoorders of lezers daarop bijzonder oplettend wenschen te maken, — met een woord dan, over

het toen als zeker te gemoet gezien wordend uitstapje naar *Frankrijk*, van der Muiters-Majesteit, LEOPOLD *van Saksen-Coburg*. Wij trachtten bij die gelegenheid te betoogen, dat hoogstdezelve zulk een uitstapje gevoegelijk en gemakkelijk kon doen, 1°. omdat hij niets te verzuimen heeft; 2°. omdat het hem geene de minste opoffering van nuttiger te besteden tijd zou kosten; 3°. omdat hij een aartsvriend van reizen is, getuige zijne fortuin-zoekerij buiten zijn Vaderland; 4°. omdat hij in *Belgie* best gemist kan worden; 5°. omdat er niemand in dat land is, die er, eigenlijk gezegd, minder van belang heeft in te brengen dan Zijne Doorluchtigheid, enz., enz.

Thans zien wij uit de nieuwspapieren, dat hoogstdezelve werkelijk met zijne wederhelft het bedoelde uitstapje heeft gedaan, doch slechts naar *Rijssel*, en wel, om er de gewigtige rol van figurant, anders gezegd stomme, te spelen op het groote revue-tooneel, dat schoonvader LODEWYK PHILIPS er over de uit *Belgie*, tegen veler verwachting, zoo spoedig weergekeerde Fransche troepen gehouden heeft.

Gelukkig, dat LEOPOLD, door de vermoeijenissen der gezwinde reis eenigzins ongesteld geworden, zoodat hij zelfs bij zijne aankomst te *Rijssel* geen' trek gevoelde om koninklijk te eten, niet verhinderd geworden is, om genoemde rol naar behooren te vervullen; en de geschied- of biografie schrijver van dezen belangrijken persoon, van deze *revue* gewagende, zal nu veilig kunnen zeggen: Hij is er ook geweest.

Dat het voor figurant-spelen tot hoogstdeszelfs koningstaak behoort, vordert wel geen breedvoerig betoog. Wie de Belgische legenden-historie der twee laatste jaren, vooral sedert de troonsbeklontering van den Anglo-Gallo Saxischen ADONIS kent, weet, dat de bewuste zetbaas er niets meer van beteekenis is, dan figureren, dineren, parfumeren, coucheren en courtiseren van vrouwlief gedaan heeft. Er zijn, ja, wel oogenblikken geweest, dat hij, tot het vervullen eener hoofdrol geroepen, in de gelegenheid heeft verkeerd, om zich op den voorgrond te plaatsen; maar de man is zich zelven liever gelijk gebleven en achtte zich veiliger op den achter- dan op dien gevaarlijken voorgrond. Hij vreesde, en met regt, dat men in 1831 ligt van hem zou hebben kunnen zeggen: hij is er geweest.

Maar waarom zou LEOPOLD ook eene andere rol dan die van figurant spelen? Is er aan eenig bekend tooneel, het grootste van *Europa* zelfs niet uitgezonderd, wel één figurant, die gemakkelijker, voordeeliger en honorabeler leven leidt dan hij? Als alle moeijelijkheden voor iemand uit den weg geruimd worden; al wat groot en aanzienlijk in de wereld is, voor iemand in de bres springt; de voornaamste potentaten iemand met magt van vloten en legers beschermen en nog bovendien als een vrij, onafhankelijk, neutraal vorst bejegenen en het vette der aarde doen genieten; zóó zelfs, dat niemand het schier waagt, om een scheef gezigt tegen den zoodanigen te zetten; als nog bovendien de eene Koning zoo iemand eene kroon en de andere hem eene dochter geeft, om zijne ijdelheid en huwelijkszucht te bevredigen; ja beide hem zelfs, in weerwil van de in het oogloopendste blooheid, halzerigheid en ongeschiktheid, voor het oog van geheel de beschaafde wereld voor een waardig, edel en talentvol monarch verklaren: — is er dan wel een post benijdenswaardiger, een stand voordeeliger, een regentschap gemakkelijker, een troon honorabeler dan de post, de stand en de troon van Zijne Muiter-Majesteit, prins LEOPOLD *van Saksen-Coburg*; en zal men, van sommige koningen en keizers der negentiende eeuw eenmaal gewagende, niet met het volste regt van hem mogen en kunnen zeggen: hij is ook onder de doodeters geweest.

Doch bezien wij de zaak van eenen anderen kant. LEOPOLD *moest* te *Rijssel* zijn, niet zoo zeer om er aan eenige Franschen, die met duizenden voor hem als tijgers gevochten hebben tegen een handvol Nederlandsche leeuwen, toen hij, met zijne handen in zijn' zak, den ongehoordsten strijd met zijne snoevende, maar in het veld doodsbange September-helden, [illegible] eenige dozijnen Muiterlintjes uit te deelen; niet zoo zeer om zijn' verschuldigden dank in persoon aan genoemde strijders te komen betuigen; — maar eenig en alleen, omdat hij tot het gevolg van schoonvader behoort, en deze de bewuste revue, ook al, om zoo veel te meer vertooning en wind te maken, van een grooten hofstoet vergezeld, wenschte te houden. De eer, die LEOPOLD zou genieten, lid van LODEWYK PHILIPS hofstoet te zijn, bij gelegenheid dezer belangrijke revue, was van te groote beteekenis, om daarvoor te kunnen bedanken, al had hij ook te voren kunnen berekenen, dat de Fransche helden, hem ziende, zouden glimlagchen over de tegenwoordigheid van een' figurant koning. Daarom ondernam hij, in het barste jaarsaizoen, het aan ongemakken van velerlei aard onderworpen uitstapje van *Brussel* naar *Rijssel*, om met glans te kunnen zeggen: LEOPOLD is er ook geweest.

Met nieuwsgierige blikken staren wij intusschen op de toekomst, die het raadsel alleen ons kan oplossen, hoe veel maanden er nog zullen moeten verloopen, eer de staatkundige wereld, ten opzigte van der Belgen algemeenen stiefvader, eene andere bestemming oplevert. Dat dit tijdstip nog ver af is, hebben velen moeite om te gelooven; want al wierden, zeggen zij, de Engelsche en Fransche kabinetten het nooit moede, om zijne niets beteekenende Majesteit, voor hun eigenbelang, in het veilige bezit van den Belgischen barrikaden-troon te laten: — er is geen zekerheid of de loop der staatkundige gebeurtenissen, die alles van gedaante doet veranderen, ook dat bezit niet eerlang in rook zal doen verkeeren, en een einde maken aan een klugtspel, ten koste van veler menschen belang en maatschappelijke rust, door eenige heethoofden en eigen grootheids-zoekers ontworpen, en tot hiertoe, met de schandelijkste onbeschaamdheid, voor het oog van het in verwarring gebragte *Europa* volgehouden.

Vorst LEOPOLD vermake zich dan, zoo lang zijn rijk duurt, met het vervullen zijner figurant-rol, en blijve, zoo lang fortuna hem nog genegen is, tot het gevolg van schoonvader behoore; den dag zal welligt voor hem spoedig aanbreken, dat hij zijn ontslag bekomt op het groote politieke tooneel; want duizende aanschouwers zien den tijd reeds naderen, dat men van hem zal zeggen: hij heeft ook een poos voor Koning gespeeld.

Wat er dan van zijn volk worden moet, daarover zijn de meeningen verdeeld; genoeg echter zoo wij er maar altijd van mogen verlost blijven.

Tegen verliezen van Runderen.

De directie der Maatschappij, tegen verliezen van Runderen, onder bestuur van den heer A. KRONENBERG, te *Deventer*, heeft iederen deelhebber geïnformerd, dat er over het jaar 1831 een te kort in de kas der Maatschappij bestaat, van niet minder dan *f* 6400. 67, hieruit ontstaan, dat er, over dat jaar, slechts 4166 stuks Runderen waren verwaarborgd, waarvan er 200 waren gestorven, en waarvoor aan vergoeding was uitbetaald *f* 8107. 98; terwijl het voorschot slechts bedragen had: *f* 3336. 77. Wanneer men nu in aanmerking neemt, dat het voorschot voor ieder Rund, door elkander gerekend, *f* 0. 80, en de gemiddelde suppletie *f* 1. 67 bedraagt (doch verre weg, is het minste getal Runderen van de eerste en tweede klasse verzekerd, maar wel die van hoogere klasse) dan beloopen de kosten van verzekering, voor ieder Rund, ten minste *f* 2. 47 (behalve de administratie-kosten), hetgeen over 4166 Runderen een kapitaal geeft van *f* 10,290. 02, behalve den intrest van het voorschot, groot *f* 3336,77 à 5 pCt. *f* 166. 83.

De verbazende hoogte dezer som moet bij iederen nadenkenden verwondering baren, te meer als men bedenkt, dat hiervoor slechts 200 middelmatige veehouders voor $\frac{2}{3}$ kunnen verzekerd wezen, en elk, die belang stelt in dezen belangrijken tak van den landbouw, doen vragen: «Kan zulke verzekering niet beter koop, en voor iedereen, en dus doeltreffender bewerkstelligd worden?» Mijns bedunkens kon dit, op de volgende wijze, voor iedereen en met weinig kosten gevonden worden.

Het bestaande vee-fonds, dat thans door dezen wordt afgekeurd, en waarover een ander meesmuilt, en dat door niemand wordt goedgekeurd, omdat men er weinig of geen vruchten van ziet, kon dit kwaad wegnemen en een wezenlijke steun voor den landbouw worden, wanneer heeren provinciale staten konden goedvinden, om, bij den aanslag van landswege, opcenten te voegen tot daarstelling eener provinciale kas, waaruit de verliezen van runderen zouden worden vergoed. Hoe veel opcenten zoude dit wel moeten wezen per rund? vraagt men misschien.

De Gemeente, waarin steller dezes woont, zou met *f* 0,50 per Rund de verliezen, in de ongunstige jaren, hebben kunnen herstellen. Het behoorde zoo verdeeld te worden: een Rund der 1ste klasse *f* 0.25, 2de klasse *f* 0.50; 3de klasse *f* 0.75. Bij gunstige jaren zou er een batig saldo van belang overblijven; zoodat de opcenten, na verloop van 3 à 4 jaren, aanmerkelijk verminderd zouden kunnen worden. En wat nu de bewijzen aangaat, tot verkrijging van schadevergoeding, die zou men op deze of dergelijke wijze moeten verkrijgen: Ieder veehouder moest verpligt zijn, om, zoodra een zijner Runderen ziek werd, er dadelijk kennis van te geven aan het hoofd der gemeente, opdat deze kon toezien of wel de noodige middelen wierden gebezigd tot behoud van het Rund. Bij het sterven, zou er insgelijks, en wel vóór het weghalen, kennis van moeten worden gegeven aan gezegd hoofd, opdat die de commissie, bestaande uit den schatter voor het geslagt, een lid uit het gemeente bestuur en een' veehouder, kon verwittigen van hetzelve te gaan schatten, waarna hij burgemeester proces-verbaal van de behandeling, het sterven en de schatting moest opmaken en toezenden aan heeren gedeputeerde staten, die aan gezegden burgemeester last konden geven tot voorschieten van zoodanige som, als bevonden werd, dat de kas, naar rato der gevallene schade, kon vergoeden, hetzij $\frac{1}{3}$, $\frac{2}{3}$ of de volle geschatte waarde.

Welligt kon men de veeteelt zeer aanmoedigen, door premien toe te staan aan diegenen, welke in de maanden Februarij of Maart, wanneer de opneming moest plaats hebben, het best onderhouden vee op stal had; ongelukken voorkomen, door premien te geven aan dengene, die een rund of runderen van eenen waarschijnlijken dood hadden gered, enz.

Indien dit een en ander deze of gene man van kunde en invloed on

het denkbeeld mogt brengen, om een of ander doeltreffend middel uit te denken en in werking te brengen, tot verzekering en aanmoediging van de veerarts in ons Vaderland, dan zou ik mijn oogmerk, in dezen, bereikt hebben.

7 Jan. 1833. *De inzender.*

Vaderlandsche uitboezeming.

Goddank! nog stroomt het heldenbloed
Den vrijen Bat door d'ad'ren; —
Goddank! nog kweekt men leeuwenmoed
Op 't dierbaar erf der vad'ren; —
Nog klopt in de onbeklemde borst
Het Neêrlandsch hart voor Land en Vorst.

—

Dit bleek in 't onvergeetlijk jaar,
Wiens kring men pas zag enden;
Dit bleek zoo grootsch, zoo zonneklaar,
Bij onze wakkre benden,
Wier hart van edel krijgsvuur zwelt,
Als 't Neêrlands eer en regten geldt.

—

Ja, meld, vernielde Pentagoon! (1)
Hoe onze broeders vochten;
Niet uit bejag naar lof of loon,
Slechts voor 's lands eer en regten.
Vermeld, hoe, trouw aan eed en pligt,
Ons krijgsvolk wond'ren heeft verrigt!

—

Vermeld, o trotsche Scheldevloed!
Den moed van onze dapp'ren!
Die, door het offer van hun bloed,
De vlag in eer doen wapp'ren!
Vermeld, hoe Neêrlands waterleeuw
De kracht betoont van vroeger eeuw!

—

Maar ach! mijn dierbaar Vaderland!
Bewonderd door Europe,
Zijt gij voor 's vijands magt bestand?
Licht u een straal der hope?
Gewis!... want Hij, die bliksems schiet,
Begeeft het brave Neêrland niet!

—

Hij, eens de trouwe bondgenoot
Van WILLEM *van Oranje,*
Hij maakte Neêrland vrij en groot,
Ten spijt van 't magtig Spanje.
Hij schenkt gewis, na zoo veel wee,
Ons dra een' luistervollen vreê!

—

Vertrouwend dan het oog op God,
Regtaarde landgenooten!
In burgerdeugd, naar zijn gebod,
Ons vaster zaamgesloten!
En moedig 't oorlogswigt getorscht:
Met God voor Vaderland en Vorst!

Almelo, Jan. 1833. M. PAUIH.

De heldendood van Jonkheer

J. E. LEWE VAN ADUARD, *Schout-bij-Nacht*,

Kommanderende de tweede linie van defensie te water, Ridder van de Militaire Willems-Orde, derde klasse, en van den Nederlandschen Leeuw; voorgevallen op de Schelde, den 12den December 1832.

« Geen perk laat Neêrland zich door Frankrijk stellen,
« Al zinkt de laatste bodem ook te grond!
« Ten strijde dan, ten strijde bootsgezellen!»
Weergalmt de kreet van ADUARD *in 't rond.*

En dondrend snort uit ijzren ingewanden
Een dubble jagt van kogels door de lucht:
Des vijands overmagt is hier geducht, —
Als overwinnaar kan hij nimmer landen.

Daar rijst na RUYTERS *schim hem voor 't gezigt,*
En voor des vijands overmagt te bukken,
Drukt op hem zwaarder dan der bergen wigt.
« Wel hem, die voor den Koning 't zwaarste verricht,
« En, fier als WILLEM*, niets zich laat ontrukken!»*
« Hij zegt, en de eerste kogel treft zijn' borst.

Hanau, den 7den Jan. 1833. C. . . n.

(1) De vijfhoek, het kasteel van *Antwerpen.*

Waterhoogte te Arnhem.

Den 20 Jan. 1 El 0 Palm 5 Duim; gewassen 5 Duim; gevallen 0 D.
Den 21 dito 0 El 9 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 20 D.

De ondergeteekenden hebben, ten behoeve der verdedigers van het *Kasteel van Antwerpen*, de bijgelegene sterkten en vloot, nader ontvangen: van de Hervormde Gemeente van *Gent*, in de *Overbetuwe*, *f* 20.50, door den heer burgemeester van *Epe*, van twee ingezetenen dier gemeente *f* 50; van *N. N.* uit *Arnhem* *f* 6.

Arnhem, den 21sten Januarij 1833.

H. H. DONKER CURTIUS.
J. M. DE KEMPENAER.

Op den 17den Januarij 1833 overleed te ARNHEM, den Heer *AEILT AREND TOBIAS*, in den ouderdom van ruim 74 jaren.

De Vrienden en Bekenden van den Overledene worden verzocht deze algemeene, ook als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

ARNHEM, den 18den Januarij 1833. Heden overleed tot mijne diepe smart, in den ouderdom van bijna 47 jaren, en na eene genoegelijke echtverbindtenis van bijna 20 jaren, aan een toenemend verval van krachten, mijn Echtgenoot, *BERNARDUS HENDRIK ISSELMAN.*

Wed. B. H. ISSELMAN,
Geb. M. BRINKEN.

Dienende deze als algemeene kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden.

---

§ § † COMMISSARISSEN en DIRECTEUR van het *Nederlandsch Brand-Waarborg-Genootschap*, hebben het genoegen te berigten, dat de Rekening en Verantwoording over de beide Afdeelingen door de Wel Edele Heeren,

KARTHAUS, HASENCLEVER & Co.
VAN LOGHEM & WESTENENK,
JACOB SIGRIST,
J. A. & C. M. SIMON THOMAS
EN
C. SUWERKROP,

zijn nagezien en goedgekeurd; dat de schaden in het vorige Jaar wederom uit de Interessen der Beleeningen voortgesproten zijn betaald, waardoor de Deelnemeren dus wederom voor slechts $\frac{1}{10}$ pCt. Administratie-kosten zijn gewaarborgd geweest; en de Inschrijvingen voortdurend blijven toenemen.

Gemelde Rekeningen en Verantwoording liggen thans ter inzage ter visie der Deelnemeren, ten huize van den Directeur, *Oudezijds Achterburgwal over de Bethanjestraat*, No. 190.

AMSTERDAM, 17 *Januarij* 1833.

A. HORSTMAN, P. J. AMESHOFF, Js. PASSAVANT, *Commissarissen.*
J. F. GEORGY, *Directeur.*

De Deelnemingen in bovenstaande Genootschap kunnen geschieden
te *Zutphen* bij den Heer NEANDER NYMAN.
» » » » G. J. DERCKSEN.
» *Wageningen* » » » M. G. MARCUS.

---

§ † † Op Maandag, den vierden Februarij 1833, des voordemiddags ten tien ure, zal, ten overstaan van den Notaris Mr. *J. NYHOFF*, ten huize van *N. DE GRAAF*, Kastelein op *Doorwerth*, publiek, in perceelen worden verkocht: circa 300 stuks EIKEN- en BEUKENBOOMEN, zijnde de zoogenaamde *Helsumse Allée.*

Aanwijzing is te bekomen bij *JAN JANSSEN*, Werkbaas op *Doorwerth* voornoemd.

UIT DE HAND TE KOOP:

Eene BATARDE of KOETS-COUPÉ, van binnen met rood Maroquin Leder bekleed, zeer sterk en met vele COMMODITEITEN voorzien.

Te bevragen bij den Wagenmaker *ANTONIE VAN GENDEREN*, te *Doesborgh.*

NB. Bij *A. DE BRUIN*, in den MANUFACTUUR- en BEDDEN-WINKEL, in de Oeverstraat, te *Arnhem*, Gedelegeerde van de 1ste Klasse, bij wien in de 154ste K. N. L. de kapitale prijs van *f* 25,000, in de 155ste de hoogste prijs van *f* 100,000, in de 156ste *f* 20,000 en in de 157ste Loterij de *f* 5000 en meer andere prijzen getrokken zijn, zijn wederom voor de 158ste K. N. L. te bekomen Heele en gedeelten van Loten voor alle klassen à *f* 69 per lot; in koop voor de 1ste klasse à *f* 14; in huur à *f* 4 per lot. De trekking der eerste klasse begint op Maandag den 4den Februarij 1833.

---

§ § § *E. DE JONG*, Kost-Schoolhouder te *Nymegen*, vraagt eenen SECONDANT, in staat, om, behalve de gewone kundigheden, de WISKUNDE grondig te onderwijzen.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.